

Dosarul nr. 2rac-101/23

2-21094187-01-2rac-27052023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – M. Alexei

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău –V. Buhnaci, V. Mihaila, A. Pahopol

DECIZIE

05 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Iteco Corp” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pronancons” cu privire la încasarea penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Pronancons”, s-a menținut hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 22 iunie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Iteco Corp” (în continuare SRL „Iteco Corp”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pronancons” (în continuare SRL „Pronancons”), prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 21 151,51 lei, a penalității în mărime de 25 059,39 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 400 lei. (f.d. 4-7)

În motivarea cererii de chemare în judecată SRL „Iteco Corp” a menționat că în perioada 06 mai 2021 – 07 mai 2021 a prestat servicii de transport internațional de mărfuri la solicitarea SRL „Pronancons”. În urma acceptării comenzii nr.1930 pentru transport internațional din 06 mai 2021, la solicitarea SRL „Iteco Corp” urma să asigure transportarea încărcăturii pe ruta Polonia - Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură: mere; cantitate: 22,5 t; data încărcării: 06 mai 2021; camion: YMM 625/K 021 RN.

Conform contractului încheiat s-a convenit asupra prețului de 1 450 euro, care urma a fi achitat în maxim 15-20 zile după data încărcării mărfii, iar în calitate de transportator, societatea reclamantă a asigurat încărcarea mărfii, fiind pregătită pentru transportarea mărfii.

SRL „Iteco Corp” a indicat că conform scrisorii de trăsură (CMR) AC nr.0260359, rubrica 28, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea ștampilei și semnăturii în CMR de către destinatarul SRL „Pronancons”.

Ulterior, la 07 mai 2021, beneficiarului SRL „Pronancons” i-a fost transmisă

factura fiscală nr. IY3255508 pentru servicii de transport internațional în mărime de 31 151,51 lei, totodată, fiind anexat și actul de primire-predare a lucrărilor, care confirmă lipsa pretențiilor în privința serviciilor prestate din partea beneficiarului SRL „Pronancons”, actul de primire predare a fost semnat de către ultimul la 07 mai 2021.

SRL „Iteco Corp” a relatat că deși termenul limită pentru efectuarea plăților în baza serviciilor de transport a expirat la 20 zile după încărcarea automobilului și anume la 26 mai 2021, societatea pârâtă nu a achitat în termenii contractuali stabiliți serviciile de transport în baza contractului nr. 1930 din 06 mai 2021.

Conform contractului-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021, plata pentru serviciul prestat urma a fi efectuată de către SRL „Pronancons” la expirarea a 20 zile din momentul încărcării camionului, astfel, având în vedere că potrivit scrisorii de trăsură CMR seria AC nr. 0260359 încărcarea camionului a fost efectuată la 06 mai 2021, scadența pentru respectiva prestație este considerată data de 26 mai 2021.

La 10 iunie 2021 SRL „Pronancons” a emis ordinul de plată nr. 4110666 în sumă de 10 000 de lei, plată care nu a acoperit suma datoriei.

Societatea reclamantă a menționat că conform actului de verificare a decontărilor reciproce din 14 iunie 2021, SRL „Pronancons” înregistrează în raport cu SRL „Iteco Corp” o datorie contractuală în mărime de 21 151,51 de lei, iar luând în considerare data efectuării plății, SRL „Pronancons” a omis termenii de achitare a datoriei conform contractului comandă nr. 1930 din 06 mai 2021.

SRL „Iteco Corp” a indicat că pe parcursul examinării cauzei în fond, datoria solicitată prin cererea de chemare în judecată în mărime de 21 151, 51 lei a fost stinsă de SRL „Pronancons” astfel, s-a impus necesitatea de a renunța la pretenția privind încasarea datoriei în mărime de 21 151, 51 lei, acest fapt este confirmat prin actul contabil al decontărilor reciproce dintre SRL „Iteco Corp” și SRL „Pronancons”, din rezultă că ultima a efectuat următoarele achitări, în contul stingerii datoriei, după depunerea acțiunii în instanța de judecată: 23 iunie 2021 suma de 9 700 lei și la 06 septembrie 2021 suma de 11 451, 51 lei.

Conform prevederilor contractului-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021, părțile de comun acord au stabilit condițiile esențiale în vederea executării contractului și anume: în cazul întârzierii termenilor de plată conform contractului, clientul se obligă să achite penalitate în mărime de 4% din prețul contractului pentru fiecare zi de întârziere.

Necătând la faptul stingerii datoriei, SRL „Iteco Corp” se consideră îndreptățită de a solicita încasarea penalității, or, SRL „Pronancons” a achitat datoriile contractuale parțial și întârziat după depunerea cererii de chemare în judecată, prin ce a cauzat societății reclamante un prejudiciu.

Prin hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Iteco Corp”, s-a încasat de la SRL „Pronancons” în beneficiul SRL „Iteco Corp” penalitatea rezultată din contractul – comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 pentru perioada 27 mai 2021-18 iunie 2021 în mărime de 25 059,39 lei, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 1 400 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei. (f.d. 63)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 22 februarie 2022, de către SRL „Pronancons”. (f.d.66)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 decembrie 2022 a respins

apelul declarat de către SRL „Pronancons”, a menținut hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d.116, 117-124)

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs SRL „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, prin care a solicitat declararea cererii admisibile, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d.135-137)

În motivarea recursului SRL „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, a menționat că instanța de apel a aplicat în mod eronat normele de drept material, judecând cauza fără a ține cont de părerea societății apelante.

Societatea recurentă a indicat că contractul-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 nu prevede o clauză penală, iar textul prezentat de către SRL „Iteco Corp” cu pretenții de clauză penală este distinct și nu este contrasemnat de SRL „Pronancons”.

Prin urmare, SRL „Pronancons” a susținut că concluzia instanței de apel precum că părțile de comun acord au stabilit o penalitate contractuală este eronată, deoarece de comun acord înseamnă ambele părți, iar contractul poartă forță juridică doar în partea semnată de către ambele părți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la data de 06 decembrie 2022, expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 17 ianuarie 2023. (f.d. 125)

Recursul declarat de către SRL „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, la 16 martie 2023, este în termen.

Curtea Supremă de Justiție la 05 iunie 2023 a expediat prin intermediul oficiului poștal, pentru cunoștință SRL „Iteco Corp” copia recursului depus de către SRL „Pronancons”. (f.d.141). Trimiterea poștală a fost restituită instanței de recurs cu mențiunea „nereclamat”.

La 05 septembrie 2023 SRL „Iteco Corp”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, a depus referință, prin care a solicitat în principal declararea recursului inadmisibil, în subsidiar respingerea ca fiind neîntemeiată cererea de recurs, menționând că argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul societății recurente cu soluția instanței de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată normelor de drept material. (f.d. 144-145)

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (1) și (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, art. V, pct.1–9, pct.11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursul depus la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de

Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Având în vedere că legea procedural civilă, care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă, recursul declarat de către SRL „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii acestuia, însă procedura de examinare conform noilor reglementări.

În conformitate cu prevederile art. 431 din Codul de procedură civilă examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și de a remite cauza la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu articolul 445, alin. (1), lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Completul de judecată consideră imperioase dezideratele Curții Europene a Drepturilor Omului reținute în cauza Zubac v. Croația (hotărârea din 05 aprilie 2018) potrivit căroră, din moment ce preeminența dreptului constituie un principiu fundamental al democrației și al Convenției, nu putea exista nicio așteptare, în baza Convenției sau de altă natură, potrivit căreia Curtea Supremă trebuia să ignore sau să nu aibă în vedere nereguli procedurale evidente.

Instanța de recurs constată că, înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Iteco Corp” a solicitat încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, ulterior, deoarece datoria solicitată a fost stinsă a renunțat la pretenția privind încasarea datoriei.

Fiind investită cu examinarea cauzei Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 03 februarie 2022, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Iteco Corp”, a încasat de la SRL „Pronancons” în beneficiul SRL „Iteco Corp” penalitatea rezultată din contractul – comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 pentru perioada 27 mai 2021-18 iunie 2021 în mărime de 25 059,39 lei, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 1 400 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei. (f.d. 63)

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 decembrie 2022 a respins apelul declarat de către SRL „Pronancons”, a menținut hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru. (f.d.116, 117-124)

Instanțele de judecată în temeiul art. 942, alin. (4), art. 947, alin. (1)-(3), alin. (5), art. 949, alin. (2), art.1411, art.1432 din Codul civil au concluzionat că pretenția SRL „Iteco Corp” privind încasarea penalității rezultată din contractul – comandă nr.

1930 din 06 mai 2021 este întemeiată, or societatea reclamantă este îndreptățită de a solicita penalitatea pentru executarea necorespunzătoare a contractului, stabilindu-se îndubitabil faptul că SRL „Pronancons” a achitat parțial și întârziat datoria și anume la 23 iunie 2022, după depunerea cererii de chemare în judecată.

Urmare a admiterii pretenției cu privire la încasarea penalității contractuale, instanța de apel, în temeiul art. 86, alin. (2) și art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, a admis și pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și suportate pentru asistența juridică.

Efectuând controlul judiciar al deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 06 decembrie 2022, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția instanței de apel de a menține hotărârea instanței de fond este prematură, rezultată din aprecierea necuvenită a pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

În speță, raportul obligațional dintre SRL „Iteco Corp” și SRL „Pronancons” rezultă din contractul – comandă nr. 1930 din 06 mai 2021. (f.d. 9)

Conform art. 1411, alin. (1) din Codul civil prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Potrivit contractului-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 SRL „Iteco Corp” urma să asigure transportarea încărcăturii pe ruta Polonia - Republica Moldova și anume mere; cantitate: 22,5 t; data încărcării: 06 mai 2021; camion: YMM 625/K 021 RN.

Conform scrisorii de trăsură (CMR) AC nr.0260359, se confirmă recepția mărfii prin aplicarea ștampilei și semnăturii de SRL „Pronancons”. (f.d. 10)

La 07 mai 2021 beneficiarului SRL „Pronancons” i-a fost transmisă factura fiscală nr. IY3255508 pentru servicii de transport internațional în sumă de 31 151,51 de lei și actul de primire-predare a lucrărilor, care confirmă lipsa pretențiilor în privința serviciilor prestate din partea beneficiarului SRL „Pronancons”. (f.d.11-12)

Prin ordinele de plată nr.112 din 23 iunie 2021 și nr.124 din 06 septembrie 2021 se atestă că SRL „Pronancons” a achitat datoria în mărime de 21 151,51 lei acumulată față de SRL „Iteco Corp”. (f.d.36, 39)

SRL „Iteco Corp” a solicitat încasarea penalității rezultată din neexecutarea contractului – comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 pentru perioada 27 mai 2021-18 iunie 2021.

În conformitate cu art. 947, alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Din conținutul normei de drept citate rezultă că părțile contractante au libertatea de a reglementa derularea normală a proiectului contractual, de a anticipa eventualele încălcări ale acestuia și de a stabili diverse sancțiuni, de regulă clauza penală evaluează suma despăgubirilor, iar despăgubirile sunt, prin natura lor, bănești.

Conform art. 948 din Codul civil clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Potrivit prevederilor contractului-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021, în cazul întârzierii termenilor de plată conform contractului, clientul se obligă să achite penalitate în mărime de 4% din prețul contractului pentru fiecare zi de întârziere. (f.d.9 verso)

SRL „Pronancons” atât în apel, cât și în recurs a susținut că clauzele contractului-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 au fost formulate de către SRL „Iteco Corp” și înserate într-un formular de contract tipizat, iar fila contractului în care este înserată clauza privind penalitatea nu a fost semnată de către societatea recurentă.

Instanța de recurs, examinând decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2022 constată că instanța de apel a reținut că atât SRL „Iteco Corp”, cât și SRL „Pronancons” și-au exprimat liber acordul de voință, inclusiv asupra clauzei privind penalitatea, fără a analiza însăși contractul-comandă nr. 1930 din 06 mai 2021 și de a răspunde argumentului societății apelantei privind lipsa acordului liber exprimat asupra penalității contractuale.

Prin urmare, nu s-a dat apreciere argumentului SRL „Pronancons” despre lipsa semnăturii reprezentantului societății pe contractul-comandă și anume asupra clauzei privind penalitatea, or, potrivit art. 1027 din Codul civil contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sunt esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Instanța de recurs menționează că clauza penală inserată într-un contract poate avea funcții reparatorie, de sancționare sau de garanție, astfel, instanța de apel, aplicând prevederile art. 942, alin. (4) din Codul civil și încasând penalitatea sub aspect compensatoriu, ca despăgubire, nu a clarificat și întinderea acestui prejudiciu, așa cum prevede art. 936 din Codul civil.

Totodată, Completul de judecată observă că instanța de apel, deși, a reținut prevederile art. 949 din Codul civil și a încasat penalitatea sub aspect de sancționare după executarea obligațiilor contractuale, nu a elucidat pe deplin dacă, SRL „Iteco Corp” la momentul executării obligației principale și-a rezervat expres acest drept, or potrivit alin. (3) al art. 949 din Codul civil creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

În acest aspect, este evident că instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a stabili dacă societatea apelantă și-a exprimat acordul la penalitatea contractuală, dacă contractul este semnat de către părți și dacă la întocmirea acestuia au fost respectate condițiile de valabilitate a actului juridic.

În contextul prevederilor art. 373, alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Așa dar, prin prisma efectului devolutiv al apelului cu care a fost investită prin lege, instanța de apel avea obligația la judecarea fondului cauzei să stabilească și să analizeze minuțios aspectele enunțate supra, să răspundă tuturor argumentelor invocate de către participanții la proces.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care

violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

În circumstanțele cauzei Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că instanța de apel pentru a menține soluția instanței de fond privind admiterea pretenției cu privire încasarea penalității, întâi urma să verifice dacă la întocmirea contractului-comandă nr. 1930 din data de 06 mai 2021 au fost întrunite condițiile de valabilitate a actului juridic, dacă clauza contractuală privind penalitatea a fost stabilită de către ambele părți contractante.

Astfel, Completul de judecată ajunge la concluzia că societatea recurentă nu a fost auzită de instanța de apel, într-un mod echitabil, cu respectarea garanțiilor prevăzute la articolul 6 din Convenție, or a susținut că nu a semnat anexa la contractul-comandă, unde este prevăzută penalitatea, iar instanța de apel nu a argumentat în niciun fel acest aspect.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut constant în jurisprudența sa că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție, nu poate trece drept efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt în mod real ascultate, adică în mod real și concret examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 din CEDO, implică în special în sarcina instanței, obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor de proba, al argumentelor și elementelor de proba ale părților.

La caz, constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs este în dificultate

de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie prematură, dictată de neelucidarea tuturor circumstanțelor pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează necesitatea admiterii recursului depus de către SRL „Pronancons” și casării deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 431, art. 445, alin. (1), lit. c) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Pronancons”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu.

Se casează integral decizia din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Iteco Corp” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pronancons” cu privire la încasarea penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă